

μέλλοντος, μία άκτις τῆς ἐπιστημονικῆς αἴγλης. Ζωή ἡ ὅποια εἶνε χρήσιμος, εἶνε προσφιλές, πρέπει νά συμπληροῖ τὸ ἔργον τῆς, νά ὀρθῶ. Καί ὁ Σαρσέντης ἐάν ἔζη, πολλὰ θά συνεισέφερε εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ θά κατετάσσετο ἀξίως εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐξεχόντων νομομαθῶν.

Ἄλλὰ καὶ ὡς ἄτομον, ὁ Ἀντώνιος Σαρσέντης καταλείπει τὰς γλυκυτέρας ἀναμνήσεις. Θησαυροὺς ἐνέκλειε πλουσίους ἢ καρδίᾳ του, ἐν ᾗ οὐδὲν ποτὲ εἰσεχώρησε χαμαιζήλον πάθος, ἢ φθόνος ἢ κακία τις. Δι' αὐτὸν ἦσαν ὅλοι ἀγαθοὶ ὅπως ἦτο καὶ αὐτὸς ἀγαθὸς πρὸς πάντας. Ἐλαμπον οἱ ὀφθαλμοὶ του ἀπὸ τὴν χάριν τῆς ἀγαθότητος καὶ εἰς τὰ χεῖλη ἐπλανᾶτο πάντοτε τὸ ἐλκῦον μειδιάμα, τὸ πλήρες ἐμπιστοσύνης καὶ ἀφελείας.

Ἀπέθανε καὶ εἰς τὸν σεμνὸν τάφον τοῦ νεκροῦ τῆς ἐπιστήμης ἐργάτου περιπίπτται ἡ χρυσῆ ἀνταύγεια τῶν ἀρετῶν τῆς ψυχῆς του καὶ τοῦ πνεύματός του. Ἐναυλοὶ εἰσὶν ἀκόμη τῆς ὀδύνης οἱ κλαυθμοὶ τῶν οἰκείων, ἐνῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος διεσκορπισμένοι, οἱ τὸ δίκαιον ὑπηρετοῦντες, προφέρουσι τὸ ὄνομά του μετ' εὐγνωμοσύνης, τῆς μόνης ἰκανῆς νά προσδώσῃ τὸν ἀληθῆ χαρακτηρισμὸν ζωῆς τόσον ἀμέμπτου, ζωῆς ἀκαμάτως ἀφιερωθείσης διὰ τοὺς ἄλλους καὶ ὄχι δι' ἑαυτήν, ζωῆς πλήρους νεότητος, ἀρετῆς, ἐλπίδων καὶ πόθων. Ἐπὶ τοῦ τάφου τοιοῦτου νέου καὶ ἀνεκτιμήτου φίλου, σπένδομεν καὶ ἡμεῖς θερμὸν δάκρυ, δάκρυ διὰ τὴν νεότητά του τὴν θκληράν, δάκρυ διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς, δάκρυ διὰ τὴν ἐπίφθονον ἐπιστημονικὴν του μόρφωσιν.

Ε Λ Α !

Ἐλα μικρὴ μου, ἔλα κοντά μου,
Κ' ἔχω τὰ δύο μου χεῖρα γεμάτα
Ἀπὸ δουβλόνια κί' ἀπὸ δουκῆτα,
Μὴν ἀποστέρῃς τὸν ἔρωτά μου.

✽

Θᾶχης τὴ νεότητὴ καὶ τὴ καρδίᾳ μου,
Ἀπὸ βουμπίνι κί' ἀσπρο ἀγάτη
Θεὶ νὰ σοῦ χτίσω λαμπρὸ παλάτι,
Ἐλα νὰ γίνῃς βασίλισσά μου...

Μ' ὄλα τὰ πλούτη θὰ σὲ στολίσω,
Θᾶχης διαμάντια καὶ δακτυλίδια
Μαργαριτάρια, φλωριά, στολίδια,
Ὅλη τὴν πλάσι θὰ σοῦ χαρίσω!

✽

Νοιώθω γιὰ σένα καὶ μὲ μεγάλο...
Μ' ἀρχαῖες λύρες καὶ με κιθάρες
Τοὺς στοχασμούς μου καὶ τὰς λαγυτῶρες,
Τὸν ἔρωτά μου θεὶ νὰ σοῦ ψάλλω!...

Σ . . .

